

Шиллер Фрідріх

Біографія стисло

Шиллер Фрідріх
(1759-1805)

Великий Ґете сказав, що зі смертю Шиллера він втратив половину самого себе. Ці обидва письменники-просвітителі завжди поряд — у житті і після смерті: їх пам'ятники стоять перед театром у Веймарі, та й поховані вони недалеко один від одного. Ґете і Шиллер відродили баладу та змагалися один з одним у цьому жанрі. Балади Шиллера сповнені таємничості, небезпеки, невідворотності долі, іноді — жорстокості.

У Шиллера, як і в Ґете, наскрізним мотивом є тема свободи людини, ідея рівності прав для усіх народів світу, утвердження права на державну самостійність і справедливі закони. У драмах Шиллера "Марія Стюарт" (1801), "Орлеанська дівка" (1801), "Вільгельм Телль" (1804) ідея рівності і свободи посідає центральне місце.

Шиллер вітав Велику французьку революцію, побачивши в ній визволення від насилля, але жорстокість революційних діянь відштовхнула його від "вільної" республіки, він виробляє власну програму вдосконалення людини, де проповідує ідею миру і злагоди замість революційних потрясінь.